קדשי

קדשים ששחטן [א]בדרום מועלין בהן (א) שחטן
בדרום וקיבל דמן בצפון וקיבל דמן
בדרום שחט ביום וזרק בלילה בלילה וזרק ביום
או ששחטן חוץ לזמנו (א) וחוץ למקומו מועלין
בהן כלל א"ר יהושע כל שהיה לה שעת היתר
לכהנים אין מועלין בה וכל שלא היה לה שעת
היתר לכהנים מועלין בה [ב]איזו היא שהיה לה
שעת היתר לכהנים שלנה ושנטמאה ושיצאה
[ג]ואיזו היא שלא היה לה שעת היתר לכהנים
שנשחטה חוץ לזמנה חוץ למקומה ושקיבלו
פסולין וזרקו את דמה: **גמ'** קתני קדשי קדשים
ששחטן בדרום מועלין בהן פשיטא משום
ב) דשחיטתן בדרום אפיקינון מידי מעילה
איצטריך סד"א הואיל ואמר עולא א"ר יוחנן
קדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה
ה"נ ג) קדשי קדשים לגבי דרום כמה דחנקינון
דמי קמ"ל ד) קדשים שמתו לא חזו כלל אבל
דרום נהי דאינו ראוי לקדשי קדשים ה) אבל ראוי
הוא לקדשים קלים ל"ל למיתני כל הני צריכי
אי תנא שחטן בדרום וקיבל דמן בצפון הכא ו)
דאית בהו מעילה משום דקבלה בצפון הוא
אבל שחטן בצפון וקיבל דמן בדרום ז) הואיל
וקיבל ח) בדרום הוא נפיק מידי מעילה ואי תנא
האי ה"א יממא זמן הקרבה הוא אבל ט) שחטה
בלילה וזרק ביום לילה לאו זמן הקרבה והאי
דשחט בלילה [אימא] דנפיק מידי מעילה ואי
תנא שחטה בלילה ה"א הואיל וקבל דמה ביום
אית בה מעילה אבל שחטן ביום וזרק דמן בלילה
י) הואיל יא) ולאו זמן הקרבה הוא כמאן דחנקינון
דמי ולא אית בהו מעילה קמשמע לן חוץ לזמנו
וחוץ למקומו למאי חזו [ד]הואיל ומרצין לפיגולין
איבעיא

מקודשתן לגבי מעילה [א] שהנאה מהן שוה פרוטה מעל כיצד
שחטן וכו' דלא תימא שחטן בדרום וקיבל דמן בצפון דהא הוי עיקר עבודה
יג) דמקבלה ואילך מצות כהונה ומקבלה ואילך הוי בצפון אלא אפילו שחטן
בצפון וקיבל דמן בדרום אף על גב (ב) יג] דקבלה דהיינו עיקר עבודה הוא בדרום שלא כדין אפילו הכי מועלין בהן: וכן אם שחט ביום וזרק דמן בלילה. אע"ג דלילה לאו זמן הקרבה הוא מועלין בהן: וכן אם שחט בלילה וזרק ביום. והאי כל דכן הוא דמועלין בהן דהא זריקה דהוא עיקר עבודה היתה ביום יד] וזו ואין צריך לומר זו קתני: או ששחטן בצפון. ביום וחושב עליהן לאוכלן חוץ לזמנן דהיינו טו] פיגול ויש בו כרת: או חוץ למקומן. דהיינו פיגול ואין בו כרת אפ"ה מועלין בהן ותרוייהו פיגול דחוץ לזמנו ופיגול דחוץ למקומו מחד קרא נפקי (זבחים דף כח.) ואם האכל יאכל מבשר זבח שלמיו וגו' דאיתקש חוץ למקומו לחוץ לזמנו וקרי ליה פיגול אבל לא הוי פיגול גמור דליחייב עליה כרת: כלל טז] אמר רבי יהושע כל שהיתה לה שעה היתר לכהנים יז]. [ג] ושוב נפסלה. מהם יח]: שלנה. הבשר לאחר זריקה או שנטמאת או שיצאת חוץ לקלעים לאחר זריקה דאף על גב דהשתא אינה ראויה לכהנים הואיל והיתה לה שעת הכשר קודם יט] שנפסלה: אין מועלין בה. דלא קרינא בה מקדשי ה' (ויקרא ה) הואיל וכבר היתה ראויה לכהנים: ושקבלו פסולין וזרקו את דמה. *בטמאין מיירי ובקרבנות יחיד דלא הותרה בהן טומאה: ואיזו היא שהיתה לה שעת היתר לכהנים שלנה ושנטמאת. דהואיל ושחיטה וזריקה הוו כראוי דהיתה ראויה לכהנים אע"ג דשוב נפסלה בלינה או ביוצא דהשתא לית בה היתר לכהנים אין מועלין בה: ואי זו היא שלא היתה לה כו' שנשחטה חוץ לזמנה וכו'. וה"ה לכל הני דתנא ברישא שחטה בדרום או בלילה שלא היה להן שעת היתר לכהנים והיינו טעמא דנקיט הני תרין דחוץ לזמנו וחוץ למקומו טפי מכל הני דתנא ברישא דמועלין בהן דהני תרי איתקוש אהדדי ומחד קרא נפקי במס' זבחים (דף כח.) ואם האכל יאכל וגו': ושקבלו פסולין [ג]. בעלי מומין וה"ה נמי (ג) כ] דתני ברישא להא: **גמ':** כא] ס"ד אמינא הואיל ואמר עולא. לקמן בפרק ולד חטאת (דף יב.)

קדשים שמתו יצאו מידי מעילה דבר תורה אבל מדרבנן איכא בהו מעילה
כדאיתא לקמן: כמאן דחנקינן דמו. וליהוו כקדשים שמתו דיצאו מידי
מעילה דלא חזו לא לגבוה ולא להדיוט דאין פודין את הקדשים להאכילן
לכלבים קמ"ל דלא: קדשים שמתו וכו'. אבל ראוי הוא לקדשים קלים כדתנן
באיזהו מקומן (זבחים דף נה.) קדשים קלים שחיטתן בכ"מ בעזרה: למה לי
למיתני כל הני. דתני במתניתין דמועלין בהן ליתני חדא מינייהו ואע"ג
דלא נעשית כמצותו מועלין בו וממילא ידענא דה"ה לכל הני: דקבלה בדרום
כב] הוא. דהוא עיקר עבודה: משום דיממא זמן הקרבה הוא. ה"נ
אבל שחט בלילה וזרק ביום (ד) ובלילה לאו זמן הקרבה הוא והאי דשחט
בלילה אימא וכו': ואי תנא שחטה בלילה וכו'. אבל שחט ביום וזרק
בלילה וה"ה אם שחט בלילה וזרק בלילה [ד] דזריקה דעיקר עבודה הוא
הויא בלילה: אימא כמאן דחנקינהו דמי קא משמע לן. דמועלין דלילה
לאו מחוסר זמן הוא והאי בעל הש"ס דייק ממתניתין ולא ס"ל דזו
ואצ"ל זו קתני (ה): חוץ לזמנו וחוץ למקומו למאי חזו. כלומר כל הני
דתני במתניתין בדין הוא דמועלין בהן דהאי דשחטן בדרום ראוי
לקדשים קלים כדאמרינן לעיל ושחט בלילה (ו) נמי או זרק בלילה דין הוא דמועלין בהן דלילה לאו מחוסר זמן הוא אלא שחט על מנת להקטיר
חוץ

שיהא בהן שעת היתר לכהנים דהיינו לאחר זריקה ועד שעת
זריקה מיקרו קדשי ה' כג] ובלאו מורים אף לאחר זריקה אבל בקדשים קלים
אין בהן מעילה עד לאחר זריקה שאז הוברר חלק גבוה ואז יש מעילה
באימוריהן: **ששחטן** בדרום. ודיק ליה ששחטן בצפון כדאמר בפ' איזהו מקומן (זבחים דף מז.) מועלין בהן בגמרא מפרש אמאי כד] רבותא וא"ת האי ששחטן בדרום היכי דמי אי דקבל בצפון הא למה לי תנינא בהדיא בסיפא ואי דקבל בדרום אם כן ברישא הוי ליה למיתני ששחטו בדרום וקבל בצפון כה] וכן שחטו בצפון וקבל בדרום דלא הוי רבותא כל כך כמו ששחטו בדרום וקבל בדרום דסדר משנתינו כך הוא ששונה אותו שיש בו חידוש יותר בסיפא כדעביד בגמ' לריבותא ולפי זה ששונה חידוש זה ברישא א"כ תני זו ואין צריך לומר זו והדר תני לא זו אף זו ואין זו שיטת הגמרא [ה] כו] דכולל ברישא שינוי מקום דדרום והדר מפרש כיצד קתני כלומר כיצד הוי שינוי מקום דדרום שאמרו כגון ששחטן בדרום וקבל כז] בצפון כו' אבל שחטן בדרום וקבל בדרום בהא לא איירי מתני' ונראה לפום ריהטא דבכי ה"נ לית בהו מעילה כח] מדלא מפרש להו במתניתין ויש טעם בדבר משום דשינה בהו כ"כ כט] מיהו נראה למהר"ר פרץ שי' דאין זו סברא דהא בגמ' מפרש טעמא דמתניתין דמועלין בהן אע"ג דשינה ועשה בפסול משום ל] דהוא ראוי לקדשים קלים וא"כ מה לי חד פסול מה לי תרי פסולי לכן נ"ל דהוא הדין בשחט וקבל בדרום דמועלין והא דלא תני במתניתין אע"ג לא] דהוא רבותא טפי כך דרך משנה ולפי ששונה כל אחד בפני עצמו לא חש לשנותם ביחד כדאשכחן בפ' הבא על יבמתו (יבמות דף נג:) דקתני הבא על יבמתו בין בשוגג בין במזיד כו' ובגמרא תני אפילו שניהם לב] ובמשנה שייריה אע"ג דהוי רבותא טפי משום דמסתמא כיון לג] דשמעת חדא לרישא ה"ה בתרתי: **שחטן** בדרום וקבל דמן בצפון שחטן בצפון וקבל דמן בדרום. בגמ' מפרש [ו]דתנן קבל בדרום לרבותא דאע"ג דשינה בקבלה דעיקר עבודה היא מ"מ מועלין [ז] שחט ביום וזרק בלילה שחט בלילה וזרק ביום כך הגירסא ברוב הספרים ונראה לר"י שהוא שיבוש לד] דאית ליה למיהוי אותו שהוא חידוש יותר בסיפא
כמו גבי דרום אלא גרסינן איפכא שחט בלילה וזרק ביום שחט ביום וזרק
בלילה דזריקה עיקר עבודה והוא חידוש יותר כששינה בזריקה דאיכא מעילה
לה] ולהכי שביק קבלה גבי לילה ונקט זריקה משום דאי אפשר לאשכחן
[ו] שתהא שחיטה ממש בסוף הלילה והקבלה מיד ביום דקבלה ושחיטה
תכופות זו לזו לו]: **כל** שהיה לה שעת היתר לכהנים. [ז] שנעשית בזריקה
אין מועלין דלא קרינא בהו קדשי ה': **פשיטא** משום דשחטן בדרום
אפקינהו מידי מעילה. וא"ת לישני דהא קמ"ל דזריקה לא מהניא בהו לאפוקי
מידי מעילה וי"ל דהא פשיטא הוא כיון שהזריקה בפסול דלא מהניא ולא
מידי לח] ועוד י"ל דלפי מה שפירש מורי ניחא שפיר ולקמיה אפרש בעזרת השם:
קדשים שמתו יצאו מידי מעילה כו'. דכיון שהולכין לאיבוד
לא איקרו קדשי ה': **חוץ** לזמנו וחוץ למקומו למאי
חזו. כלומר הוה ליה למימר דהוי כמאן דחנקינהו דלא חזו למידי
וקשה דמאי פריך [ח] השתא לט] [כל הני דתני במתניתין] כיון דאיכא מ"ד
אם עלו לא ירדו לא למרין כמאן דחנקינן כל שכן מ] דניחא טפי
חוץ

מסורת הש"ס

מעילה הלכה א:

ב ד מיי' פ"ח מהלכות פסה"מ הלכה טו:

* * *

שיטה מקובצת

א] לזמנו או חוץ אות ו' נמחק: ב] משום דשחיטתן בדרום אות ת' נמחק: ג] קדשי קדשים לגבי דרום כמאן דחנקינן דמי וסד"א דלית (להו) [בהו] מעילה קמ"ל דמועלין בהן וכ"ת מאי שנא מקדשים שמתו לא דמי דקדשים שמתו אינו ראוי כלל אבל שחטן בדרום נהי דאינו ראוי לקדשי קדשים לקדשים קלי' מיהא ראוי. וא"ת מ"מ בקדשי קדשים מיהא איירינן ולא שייך בהם דרום כלל וי"ל בשביל שהוא ראוי לקדשים קלים יהיו מועלין מן התורה ואומר מהר"ם דאע"ג דכיון

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones